

vereniging

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Giro nr 46 88 74 t.n.v. de Penningm. der "ODV" Delfgauw

Uitsl.v.publ.& abonn.: Van Blankenburgstr. 76, 2517 XT Den Haag, tel.070-465592
(tussen 17.30 en 18.30 uur)

Secretariaat: Troelstralaan 38, 2641 WG Pijnacker tel.01736-6577

verschijnt 2 x p. maand

29e jaargang 1985

nadruk: verboden

8 februari nr.11

x in de kantlijn betekent de vraag

" " " " " " het antwoord

Goeden avond, vrienden.

U weet dat wij niet alles weten, dus denkt u zelf na. Het is vanavond voor mij een vrij onderwerp. Eerst wilde ik actueel zijn en b.v. een cursus tegen slippers geven. Maar ja, dat doet de paus al ... Daarom wil ikde zaak dan liever toch maar meer geestelijk bezien.

Wij zijn innerlijk nogal eigenaardige wezens. Alle krachten die wij rond ons kennen -- en dat zijn er niet zo heel veel -- plegen wij verkeerd te gebruiken. Begrijpelijk overigens, want ons beeld van de werkelijkheid is geheel verkeerd en voornamelijk gebaseerd op tegenstellingen. Dus op strijd elementen.

Dat er ook een eenheid, een harmonie kan zijn wordt ons voortdurend gedemonstreerd. Maar dat dit ook voor ons zou kunnen werken kunnen wij eenvoudig niet begrijpen zo lang wij op aarde zijn.

Daarom zou ik de aandacht eens willen richten op

DE WAARDE VAN EEN HARMONIEMODEL
=====

Als ik het tenminste zo modieus mag omschrijven. Want ik ben deel van de wereld. Ik ben deel van het Al, ik ben deel van de kosmos. Dit betekent dat alwat er gebeurt, of ik het nu persoonlijk aanvaardbaar danwel niet aanvaardbaar vindt, zinrijk moet zijn, daar het de instandhouding van het geheel bevordert.

Ik kan geen oordeel uitspreken over de zin van het vergaan van sterren, planeten die zichzelf van alle leven ontdoen of mensen die sterven. Ik kan alleen maar zeggen : binnen het kader van het geheel is dit goed, is dit noodzakelijk.

Wanneer ik begin in alle dingen het positieve te zoeken zal dit geheel ook veel dichterbij mij staan. Niet alleen zal ik de krachten van dit geheel dan beter kunnen ervaren en wordt ik er misschien voor mijn gevoel zelfs door geholpen, maar die kracht wordt voor het ik dan meer werkelijk.

Dan wordt het iets normaals, iets waarmede je rekening houdt en waarmede je weet te werken, zodat het invloed heeft op je handelen.

Mensen denken wel over deze krachten, maar kunnen die kennelijk alleen aanvaarden wanneer wij zijn uitgedrukt in mooie maar redelijk niet geheel houdbare beelden als b.v. : Er is een God en deze heeft u lief. En wanneer ik dan sommige mensen zie handelen, die deze stellingen prediken zo denk ik wel eens: ja ja, jullie liefhebben kan God alleen.

Maar wat is die God dan, waar deze mensen voortdurend van spreken? Zij vertellen er natuurlijk allerhand mooie verhalen over. Maar wanneer dan puntje bij paaltje komt blijkt, dat zij in feiten niet eens goed weten waarover zij spreken. Dan blijkt dat die God voor de een een soort vaag iets is, een onbekende macht en voor een ander, die beweert het zelfde geloof te verkondigen, een mannetje op een troon, al dan niet met baard. En de derde geloofsgehoort spreekt over een rechter die streng en toornig is en je later zal oordelen. Mij komt dit alles wat zielig over.

Waarom al deze verschillende omschrijvingen. Waarom heeft men een hemel nodig en een hel? Heeft men aan de continuïteit van het zijn niet genoeg? En waarom preekt men steeds weer over de strijd tussen het licht en het duister? En dat dan nog op ongeveer dezelfde wijze als predikers van het grote gelijk over democratie en christendom spreken. Waarbij de duivel natuurlijk alles vertegenwoordigt wat zij niet goed achten en niet prediken.

Kan dit dan eigenlijk wel? Beseffen die mensen dan zelf niet, hoeveel tegenspraken zijzelf hebben geschapen? Zij stellen steeds weer, dat God alle dingen heeft geschapen. Inclusief de duivel dus. Maar de duivel is wel zo machtig en sterk, dat hij gehele werelden naar de ondergang voert. Vraag je, waarom God daaraan niets doet, dan hoor je: maar God heeft ons een vrije wil gegeven.

Een alwetende God had dat toch te voren geweten? En bovendien: indien met de wijze, waarop zij wensen dat anderen zullen leven - und bist dus nicht willig zo brach ich gewalt - nog vrije wil durft noemen zou ik wel eens willen weten, wat dan gebondenheid betekent.

Neen. Ik krijg eerder de indruk dat men de duivel meer op de voorgrond stelt naarmate men meer behoefte heeft om de mensen van hun onbrijheid af te leiden. Bovendien is die duivel gelijktijdig een verontschuldiging voor eigen falen en een vijand, waarop men zijn agressie kan richten. En die eigen agressie verontschuldigt wanneer men anderen hun vrijheid van handelen neemt of bestrijdt omdat hun werken, woorden of daden "des duivels" genoemd kunnen worden.

Die God is wel de schepper van alle dingen, maar Hij is gelijktijdig Onze Vader, degene die ons uitverkiest en ons meer waarde - en macht - verleent dan wij zonder hem ooit zouden kennen.

Wanneer je die mensen hoort die denken uitverkoren te zijn dan blijkt dat zij hun god vaak in het geding brengen of zij kleine kinderen zijn die zich dreigend beroepen op "mijn grote broer die spuugt en voor mij op zal komen."

Zeker, een mate van kinderlijkheid is niet te verwerpen. Maar is het in dit opzicht nu werkelijk zo hard nodig? Heb je als mens of geest dan werkelijk deze mogelijkheid nodig om alle dingen weg te verklaren of van betekenis te doen veranderen?

Ik kwam tot de konklusie dat wij deze dingen niet waarlijk nodig hebben. Je kunt natuurlijk roepen dat God u nodig heeft of dat u God nodig hebt, zoals bepaalde bewegingen maar al te graag uitroepen. Maar als God bestaat kan ik zonder god niet bestaan.

En als God niet bestaat zou het alleen maar dwaas zijn je op Hem te beroepen.

je hebt dus geen reden om je met dit alles steeds weer bezig te houden. Je hoeft je niet bezig te houden met al deze stellingen en z.g. bewijzen die zo mooi in model worden gewrongen. Je hebt te maken met een eenheid. Deze eenheid is het bestaan, het leven, de enige blijvende werkelijkheid. Want achter alle zaken die wij werkelijk noemen ligt een onveranderlijk iets, De Werkelijkheid - met hoofdletters.

Het is deze aangevoelde maar nog niet bewust beleefde werkelijkheid die mij zegt, dat niets in mijn bestaan nutteloos of vergeefs is omdat binnen die geheel van de grote werkelijkheid gebeurtenissen en samenhangen nooit zinloos zijn.

Voor mijzelf kunnen vele dingen echter nog steeds zinloos schijnen omdat ik de betekenis daarvan in de nog niet bewust beseefde realiteit eenvoudig niet kan begrijpen - of misschien ook wel omdat ik steeds weer mijn eigen belangrijkheid binnen dit geheel aanmerkelijk heb overschat.

Wat ik nodig heb is een begrip van eenheid, van harmonie, niet van strijd en verdeeldheid, maar van een bestaan in verbondenheid met al het bestaande.

Geestelijk gezien is dit een oplossing die je pas vindt wanneer je alle voor, en, je alle behoefte aan onderscheid achter je hebt gelaten. En vergeet niet dat wij in de geest nog steeds verschillen en zelfs tegenstellingen kennen.

Toch is kennelijk deze eenheid een soort einddoel. Zonder dit is niet redelijk te begrijpen, waarom zovelen in onze wereld bij voortdurend juist mer deze harmonie, die wegvallen van tegenstellingen bezig zijn en ook uit de hoogste sferen in onze werelden voortdurend weer wordt gewezen op de belangrijkheid hiervan--.

Maar zo dit waar is vraag ik ook u op de wereld: waarom zouden wij dan steeds weer bewust het tegendeel bevorderen en doen? Waarom zouden wij in tegenstellingen leven op die gebieden waarop het reeds op aarde mogelijk is de wereld en jezelf te beleven vanuit een begrip van eenheid?

Dan blijven voor u zowel als voor ons nog een aantal onvermijdelijke tegenstellingen bestaan en ons bleven mede bepalen, maar zij domineren ons niet meer. Zij zijn dan niet meer bepalend voor ons gedrag en onze gevoelswereld. Het gaat ons niet langer om de splitsing der dingen in verschillende waarden en betekenissen, maar om de synthese.

Uiteindelijk moeten alle dingen voor ons samenvloeien tot één geheel. Iets wat natuurlijk in de geest gemakkelijker te doen is dan op aarde. Ik kan mij heel wat grote geleerden voorstellen die erg boos zouden worden wanneer je hen zou zeggen: het menselijke weten moet in een synthese worden saamgevat. Jullie moeten niet alleen jullie wetenschap beoefenen. Jullie mogen niet alleen je specialisme beoefenen zonder ook in wetenschappelijk opzicht deel uit te maken van een geheel, zelfs die disciplines omvattende die je misschien dwaas of onbelangrijk vindt.

Jullie zijn in feite verplicht al jullie denken en weten met alle mensen openlijk te delen, zodat zij daarvan gebruik kunnen maken en uzelf zult op uw beurt van alle gegevens van anderen gebruik mogen en kunnen maken.

Maar ja, dat tast gevoelens van belangrijkheid aan. Vertel een generaal maar eens dat alle oorlog en wapenning overbodig is. De man krijgt een beroerte en zal alle redenen die je hem geeft en alle bewijzen terzijde leggen, u een défaitist noemende e.d. En wanneer het wettige gezegde die argumenten wel aanvaardt begint de generaal een revolutie, die dan weer een beroerte veroorzaakt bij allen, die zich achter het begrip van vrede zonder wapens hebben gesteld.

Toch is in de werkelijkheid naar ik meen het samenvloeien der dingen belangrijker dan het onderscheid dat wij er tussen maken.

Wanneer wij in onszelf die eenheid proberen te beseffen, wanneer wij ongeacht de tegenstellingen waardoor wij volgens eigen begrip steeds omringd zijn voortdurend de zinvolheid van het geheel beseffen zonder enig oordeel en dit proberen te beleven, zijn de krachten die ons omringen opeens geen belasting meer voor ons, maar eerder een draagvlak waarop ons wezen op een voor ons geheel natuurlijke wijze aanwezig is. Wij manipuleren de krachten van het geheel dan eveneens geheel natuurlijk, vaak zelfs zonder dit te beseffen.

Het wordt zoiets als ademen. Beseft u wel steeds, dat u adem haalt? U hebt het niet opgemerkt, hebt er niet aan gedacht, maar u hebt wel degelijk de gehele tijd hier zitten ademen en wel in het tempo dat voor uw welzijn noodzakelijk is. Eerst nu ik er over spreek realiseert u zich dit feit opeens en denkt u: natuurlijk haal ik adem. Anders zou ik stikken.

Maar denkt u niet dat je, meer geestelijk bezien, in grote benauwheid zou komen te verkeren wanneer u niet de kracht van het geheel voortdurend door u zoude laten pulseren? Het is maar een vraag.

En om nog een stap verder te gaan: waarom zouden wij krampachtig proberen die krachten van het geheel te manipuleren, om er iets mee te doen? Die krachten zijn er en werken voor ons, door ons op het ogenblik dat wij niet meer tegenstellingen scheppen voor onszelf. Want wij zijn deel van het geheel en dus ook dan van de kracht die daarin leeft.

Het christendom handelt en denkt gemeenlijk anders. En toch heeft Jezus de mensen geleerd: oordeelt niet opdat gij niet geoordeeld worde. Wat wel heel iets anders is dan een paus die dure en verre reizen maakt om zijn oordeel en vooroordelen de mensen voor te houden. Hij zou er beter aan doen de mensen en een gevoel van verbondenheid en een gevoel van eenheid te geven. Maar ja, dergelijke leraren komen de mensen maar steeds weer vertellen hoe zij moeten leven en maken hen er slechts zelden van bewust dat zij in de eerste plaats "maar" mensen zijn. Precies zoals hun leraar, met alle fouten, misvattingen enz. van dien. - Bezien vanuit het standpunt van de zich heilig, onfeilbaar of tenminste verheven achtende "geestelijke leiders."

Deze fouten zult u, wanneer ik u dezen noem, nog wel beseffen. Maar realiseert u zich ook de fouten die u zelf maakt? (deel onverstaanbaar)
Vraag - onverstaanbaar.

Persoonlijk hebt u gelijk. Een mens vraagt zich af, of hij iets zou kunnen doen aan b.v. de luchtverontreiniging of misschien bepaalde vormen van ongedierte iets terug zou kunnen dringen. Maar hij moet dit doen omdat de mens de evenwichten in de natuur niet respecteert en b.v. zoveel landbouw gif heeft gebruikt dat de volgens, die anders de insecten in evenwicht plegen te houden, daardoor voor een groot deel gesuccombeerd zijn.

Een persoonlijk oordeel moogt u voor mij over deze dingen wel hebben mits u niet uw stellingen algemeen maakt en als een oordeel over anderen misbruikt.

Een volgens mij juist denken zegt: Ik ben deel van alle leven en levende ben ik deel van alle kracht. Ik ben dus deel van alle kracht en alle krachten zijn deel van mij. Al wat ik ben, al wat ik doe wordt mede bestemd door de totaliteit waartoe ik behoort.

De wijze waarop ik alles beleef is mijn eigen zaak. Natuurlijk. Maar datgene wat gebeurt is vaak onvermijdelijk. Wanneer ik bepaalde dingen niet zou doen, zouden anderen toch een vergelijkbaar gevolg veroorzaken. Stel ik daden dan maak ik daarvoor daden van anderen overbodig.

Daarom is het niet zo belangrijk, wat ik dan ook ben en wat ik dan ook doe. Belangrijk is alleen voor mij dat ik blijf beseffen dat er een zekere eenheid bestaat, dat al wat gebeurt, al wat ik beleef, nalaat, doormaak, zinvol is in het geheel.

Besef ik dit, dan kan ik ook opgaan in dit geheel. Ik heb u al geëgd dat ik deel ben van de kosmos, zoals u.0, ik ben maar een heel onbelangrijk deel, nog minder belangrijk dan een vliegepoepje op een spiegel. Maar dit deel zijn implicite dat je als deel van dit geheel ook functioneert volgens de waarden van dit geheel.

Is de kosmos onmetelijk? Dan ben ik dit in wezen ook. Is de kosmos vervuld van leegten en onstellende krachten zoals uitbarstingen van zonnen en de pulserende vaagheden van een schijnbaar duister, stofwolken en magnetische stormen, kometen en meteoren die soms de vreemdste banen volgen.

Zo is het dan in mij ook, al zijn het misschien eerder mijn gedachten die zonderlinge banen volgen. Mogelijk zijn het mijn humeurigheden die de stofwolken en magnetische stormen wekken of uitbarstingen veroorzaken.

Ik ben een replica van het geheel, zij het dan niet in een driedimensionale vorm, maar in mijn functioneren, in het wezen dat ik als geheel ben. Ik wordt beheerst door de wetten die het geheel van de kosmos beheersen, of ik dit nu besef, beseffen kan of niet.

Ik ben deel van alle krachten en mogelijkheden die in de kosmos bestaan, of ik dezen nu gebruiken kan dan wel niet, beseffen kan of nooit zal kunnen erkennen of begrijpen.

Mensen zullen hier soms bezwaren tegen opperen en b.v. stellen, dat het licht veel sneller is dan ooit een mens zal kunnen zijn. Mijn antwoord met dan luiden, dat gedachten soms sneller kunnen zijn dan het licht.

Je wezen bezit mogelijkheden die verre alles wat voor een mens aannemelijk, bevattelijk of mogelijk schijnt te boven gaan. Een groot deel van uw wezen behoort nu eenmaal tot meer-dimensionale werelden waarvan u nog geen kaas hebt gegeten, laat staan kaas uit het vuistje.

Denheid bedeffen en proberen deze soms te beleven is wel het belangrijkste wat een eenling kan doen. Dat is de manier om langzaam je frustraties kwijt te raken, om niet in wanhoop uit te reiken naar de een of andere supergod op een troon die later uw vijanden voor u zal vernietigen door hen te kwellen in een hel die niet bestaat. Je leert dan meer en meer in een volledige aanvaarding van jezelf te leven, juist omdat je voelt deel te zijn van een geheel.

Voor mij is dit de hoogste wijsheid die er kan bestaan. Mensen hebben ook zo hun kreten - al vraag ik mij vaak af of zij wel beseffen wat zij daarmee feitelijk zeggen. Mensen schreeuwen over de democratie en wat zij feitelijk bedoelen is een soort regenten-regering. En wanneer zij roepen om het socialisme bedoelen zij eveneens, dat er een groep is die het recht moet hebben voor alle anderen uit te maken wat goed voor hen is.

Of zij roepen dat zij alleen de waarheid bezitten terwijl bij een goed luisteren naar hun woorden blijkt dat die waarheid, zo zij al aanwezig is, zo beperkt is dat zij ten hoogste een enkele splinter kan vormen van een alomvattende waarheid.

Laat ons reeel blijven, eerlijk zijn, tenminste tegenover onszelf en zeggen: Ik moet dit leven aanvaarden. Ik moet met alles in dit leven werken en bestaan zoals het nu eenmaal is. Ik moet de kracht van dit leven in mijzelf, wanneer deze zich soms manifesteert, dan ook niet beschouwen als iets zeer bijzonders, maar aanvaarden als al het andere: iets geheel natuurlijks.

Besef dat ook uw bestaan natuurlijk is: u wordt als mens geboren. Een natuurlijke gebeurtenis. En eens zult u sterven - Ook dit is een geheel natuurlijk gebeuren. Voor het wezen dat je bent is dit ervaring, maar voor hetgeen je verder bent en je deelzigt van het geheel maakt het verder werkelijk niets uit. Daaraan verandert niets.

Ik kan de dingen aanvaarden, ik kan ze doerstaan op het ogenblik dat ik ga begrijpen dat zij voor mij en in mij een onvermijdelijkheid vormen.

Een die niet slechts mij persoonlijk treft maar die binnen het geheel een betekenis heeft. Dat ik die betekenis niet kan overzien is dan niet zo belangrijk. Langzaam maar zeker zal ik er wel ingrèen, zal ik wel leren begrijpen wat mijn werkelijkheid in feite is.

En nu wil ik even in het bijzonder spreken over enkele dingen die bijzonder interessant voor mij zijn. Een model van de harmonie waarover ol spreek moet u zich in ieder geval voorstellen als een absolute verbondenheid.

Dit betekent niet, dat elk deel van dit geheel bepaald en bestemd is in elke beleving en ontwikkeling. Maar het geheel bezit een evenwicht dat voortdurend moet worden gehandhaafd. Kortom: wat hier gebeurt kan daar niet nogmaals geschieden met dezelfde betekenis. Wat hier excessief blijkt wordt elders opgeheven.

Dan kun je ook zeggen dat alle mensen gelijk zijn. Niet omdat zij identiek zijn of identieke waarde bezitten, maar omdat zij deel zijn van een geheel. Vooroordelen kun je zo beter opheffen.

Uw beleven kan op een ogenblik erg aangenaam of erg onaangenaam zijn. Ongeacht hetgeen dit voor u betekent is de betekenis van uw beleven in het geheel in feite onbelangrijk: wat gebeurt moet nu eenmaal gebeuren. De gevolgen van een anders handelen, denken, beleven kun je niet berekenen en of dit werkelijke betekenis zou hebben kun je al evenmin overzien.

Laat mij een goed voorbeeld zoeken. Doet u morgen mee aan de sterrenshow? Heb t u een lot? Niet? gefeliciteerd dan. Dan hebt u in ieder geval al f 2.50 gewonnen.

Wanneer je het systeem goed beziet ontdek je, dat enkele mensen grote prijzen krijgen, maar alleen omdat er altijd veel meer zijn die geheel niets krijgen. Dus indien degenen die niets krijgen er niet zouden zijn zouden degenen die nu veel krijgen, niets krijgen als u begrijpt wat ik bedoel.

Er is dus in feite een wisselwerking tussen winnaars en verliezers. Er blijft ook altijd bij loterijen iets over. In dit geval gaat het naar ik meen naar een menslievend doel.

Het leven is in feite enigszins met een loterij te vergelijken. U zult vaak verliezen. Maar wanneer u niet zoudt verliezen zouden anderen niet kunnen winnen en daarmee mogelijk in het geheel iets tot stand brengen dat noodzakelijk of onvermijdelijk is.

En wanneer u iets verkeerd doet kan dit ook in de werkelijkheid onvermijdelijk en noodzakelijk zijn. Dus spreken over uw zonden en een mea culpa, mea culpa - mensen met zondenbewustzijn spreken kennerlijk graag latijn - is feitelijk overbodig. Dat men de voorkeur geeft aan een " mea culpa" is waarschijnlijk te danken aan het feit, dat het veel deiger klinkt dan een " wat was ik stom, wat was ik stom ..."

Besef ook wanneer u zich schuldig gevoelt: deze toestand is van betekenis en daarom moet ik ook dit aanvaarden. Ook hierin vorm ik een deel van een evenwicht.

Wanneer iemand hiertoe komt na de dood is het zonderlinge dat het alleen-zijn en de duisternis, de kwelling eventueel - ophoudt en wel niet de verrukking daarvoor in de plaats treedt die men pleegt te verwachten, maar dat daarvoor in de plaats een innerlijke vrede komt.

Ik denk dat vrede het belangrijkste is in het al, omdat het een uitdrukking is van evenwicht, een balans. Ons gehele wezen, innerlijk en uiterlijk, is op een juiste balans aangewozen. Wanneer wij geestelijk bewust willen worden dienen wij allereerst te leren hoe die balans te aanvaarden, wij het feit erkennen, dat er altijd en overal een evenwicht bestaat.

Wanneer wij dit eenmaal aanvaard hebben kunnen wij nog altijd gaan zien wat dit evenwicht nu bepaald, zij het aan de ene, zij het aan de andere kant. Ook dan zijn de schommelingen van het "lot" vaak voor ons onbegrijpelijk, maar het belangrijkste is, dat wij het bestaan en instand blijven van het evenwicht beseffen.

Let wel: ik stel niet, dat u dan maar alles moet aanvaarden wat u wordt gezegd. U kunt nadenken en handelen zoveel u wilt. Maar ik acht het van betekenis, dat u begrijpt wat voor mij belangrijk is. Daardoor zal het geheel voor u beter te verstaan zijn.

Nogmaals, ik spreek nu over zaken die voor mij uiterst belangrijk en vol betekenis zijn, al is het maar omdat in het aanvaarden van dit bestaan van het evenwicht voor mij iets ligt dat je, bij gebrek aan een beter woord, misschien geluk zoudt kunnen noemen.

Wat iets anders is dan vreugde. Ik ben nu eenmaal geen halleluja persoonlijkheid en al evenmin een io, io-geest. En een aum mane pad ... Luister, ik heb in mijn tijd ook met molentjes gelopen, ik ben ook mens geweest. Maar dat is nu over.

Eerlijk waar: Geluk is voor mij de geborgenheid in het geheel. En volgens mij is dat het enige werkelijke geluk dat er bestaat. Al het andere is een kwestie van beleving, is tijdelijk. Na al mijn ervaringen - en dat zijn er nogal wat - vindt ik het enige blijvende geluk in dit deel zijn en bewust blijven van het geheel ongeacht wat je doet, bent, deed of denkt.

Het is mij de sleutel van de werkelijke bewustwording. Het is de sleutel van de totale harmonie. Mensen denken helaas al te vaak, dat je de dingen eerst moet kunnen omschrijven voor je er iets mee kunt doen. Maar harmonie is niet omschrijfbaar. Zij bestaat.

Kunt u mij b.v. zeggen waarom enkele toch zeer knap gekomponeerde stukken geen enkel gevoel bij de toehoorders wakker roepen en andere misschien veel onbeholpener of speelse zaken een groot aantal mensen van binnen mee doet trillen?

Komponisten en schrijvers hebben dit soms aangevoeld, maar geweten heeft niemand het ooit. De meest succesvollen hebben alleen maar een harmonie gevonden waarbij anderen zich betrokken kunnen gevoelen, gewoon, vanuit zichzelf.

Zo is het ook met de meer kosmische harmonien: Je kunt die niet berekenen of konstateren door middel van een computer. Zoals je geluk, het werkelijke, innerlijke geluk, de innerlijke vrede en gevoelens van eenheid met alle dingen niet kunt indelen of omschrijven.

Maar zoals een schrijver of komponist zijn innerlijke gevoelens gebruikt om er een structuur uit te maken kunnen ook wij iets van die harmonie uit onszelve voortbrengen en ook vanuit ons ontstaat dan iets wat anderen meesleept, beïnvloedt.

Hoe komt het volgens u, dat de familie Strausz zoveel walsen heeft gekomponeed die ook nu nog de mensen meeslopen? De wals zelf was eerder een modeverschijnsel. Lanner en anderen hadden haar in feite reeds geschapen, Maar Strausz, vooral vader Johann legden in de komposities iets van de eigen hang naar levensvreugde. Dit was de voornaamste aantrekkingskracht van deze deunen, die vaak in enkele ogenblikken werden gemaakt en dan meteen, door een improviserend orkest werden gespeeld. Want Strausz noteerde soms alleen hoofddelen van een melodie. gaf zijn orkerstleden aanwijzingen om hun "partij" daarin op een bepaalde wijze te benaderen en merkte dan op: hoe het klinkt zullen wij dan wel weer zien. Dit tussen haakjes. Zo is zelfs de blauwe donau ontstaan. Waarbij dit "blauw" een leugen was en is - tot smart van vele overigens.

Realiseer u, wat dergelijke mensen soms hebben gedaan, zoals de dove van Beethoven.

Zelfs de toch wel heel erg met zijn relatie en roem bezige Mozart heeft vaak gegrepen naar stemmingen en waarden die hij niet kende in zijn dagelijkse leven en gaf daaraan dan heel vakkundig uitdrukking. Dit maakt deze mensen tot in deze dagen beroemd. Beroemde komponisten zijn lang niet altijd mensen die de muziekleer e.d. volledig beheersen. Maar altijd weer verklankten zij iets uit een innerlijk beleven, soms zonder het te beseffen of speels, zoals Ravel de Bolero componeerde.

U bent wel geen komponist, maar u componeert dan toch wel uw eigen leven. Voegt u ook niet een beetje van dit en een beetje van dat bij elkaar? U voegt de dingen samen. De vraag is maar, wat u er uit maakt.

Maakt u er een giftig brouwsel van, waardoor u uw gehele leven geïsoleerd blijft van andere mensen en ware gevoelens? Of weet u in het overigens natuurlijk redelijke geheel van uw bestaan zo nu en dan iets van die innerlijke werkelijkheid, van die inspiratie te verwerken waardoor u naar buitentoe licht en vreugde uitstraalt?

Niet dat de mensen u daar iets van zullen zeggen. Kijk uit voor de mensen die je over dergelijke dingen complimenten maken, want dat zijn degenen die zodra zij weg zijn tegen eenander opmerken: en ik heb die xxx idioot ook nog ontmoet....

Toch laat de de mensen iets vreugdiger, iets rustiger achter. Het is alsof je hen iets hebt kunnen overdragen van je innerlijk besef van eenheid - bewust of onbewust beleefd.

U componeert in zekere zin uw leven. Maar vooral componeert u datgene wat u in het geheel en dus naar buitentoe, uitstraalt. Maar besef wel dat je dit alleen op je eigen wijze kunt doen, vanuit je eigen persoonlijkheid. Stel je eens voor, dat Mozart had willen komponeren als een Johannes Sebastiaan - ja, Bach. Dat zouden verschrikkelijke dingen zijn geworden die alleen door enkele experts gewaardeerd zouden kunnen worden.

Mozart schreef zoals hij was: virtuoos, elegant, om niet te zeggen soms een beetje decadent. Hij had zijn eigen manietjes en maniertjes, maar iets wat in andere mensen eveneens leeft wist hij zeker te vatten.

U moet niet anders zijn dan wat u al bent. Maar u moet uzelf, aanvaardende wat u bent, zien als deel van een groot geheel. (deel onverstaanbaar.

U zult uw lot moeten dragen zoals ietdereen. Maar het is dan wel veel gemakkelijker om het vreugdig te dragen. En wanneer je je lot vreugdig weet te dragen verdwijnt een groot deel van de lasten, waaronder je anders zou kunnen bezwijken. Al is het maar, omdat je dan ook de compensaties gaat beseffen die je krijgt. De onbewuste ontbeert dezen: hij krijgt ze evengoed, maar hij ziet ze niet.

Je leeft dan vanuit een kosmische zekerheid, die al het andere dragelijk maakt. Daardoor kun je de omstandigheden en mogelijkheden ook beter overzien, al is het alleen maar omdat je wat meer afstand weet te nemen van je stoffelijke zelf.

Wie afstand neemt overziet meer. Kijk naar een schilder die druk bezig is met zijn werk: vlak bij zijn doek is hij in de weer met het aanbrengen van toetsen, het trekken van kleine lijntje, het invoegen van kleuren. Maar wanneer hij een stukje heeft gedaan treedt hij terug om vanaf een afstand het werk te beoordelen, dat hij dichtbij heeft gedaan.

Wanneer je afstand weet te nemen van jezelf, al is het maar nadst je iets hebt gedaan of beleefd, overzie je veel beter wat je deed, wat je bent, wat je betekent als mens.

Een andere kant van de zaak is, dat je ook veel meer openstaat voor andere signalen zoals b.v. communicaties met de geest. Daarom herhaal ik, in de hoop dat u mij kunt begrijpen, dat de harmonie de sleutel is van alle dingen.

Dus niet de strijd. Er is geen vreugde, geen leed dat enige werkelijke betekenis kan hebben waar de harmonie beseft wordt. Er is een vrede, een soort geluk. Ik hoop, dat ik u dit voor mij als werkelijkheid beleefde denkbeeld heb kunnen duidelijk maken.

Hebt u nu enig commentaar? Kennel ik niet. Dan moet ik dus konstateren dat u het ofwel geheel met het voorgaande eens bent danwel vindt u het denkbeeld de moeite niet waard om u er druk over te maken. In beide gevallen kan ik er verder het zwijgen aan toedoen. Goeden avond dus.

--o-o-o-o-o-o-o-o-o-o--

Goeden avond vrienden.

Hebt u zelf een voorstel, een punt om over te spreken?

x Wat denkt U van " de invloed van muziek op de psyche?

- Maak dat dan liever " de invloed van het geluid op de psyche." Wat wat door sommigen muziek genoemd wordt is dit volgens mij lang niet altijd.

Maar goed. Muziek bestaat uit een reeks trillingen. Het typerende van elk muziek instrument is, dat het buiten de direkte toon - of die nu wordt aangeslagen, gestreken of geblazen - een reeks boventonen produceert.

Dezen zijn voor een deel onhoorbaar. Maar zij beïnvloeden de mens wel, evenals de vooral bij bepaalde orchestrale werken voorkomende subsonale trillingen. Zowel supersone en subsonale trillingen worden dan wel niet bewust gehoord, maar zij oefenen een vaak zeer sterke invloed uit op het lichaam van de mens.

Wat wil zeggen dat de mens muziek onder bepaalde omstandigheden deels niet bewust, maar voornamelijk onbewust emotioneel beleeft. Emoties nu beïnvloeden het evenwicht der interne secreties en wijzigen daardoor gelijktijdig psychisch je wereldbeeld. Je kunt zeggen dat een emotie een beïnvloeding van het gehele denken kan omvatten en in ieder geval een zekere eenzijdigheid veroorzaakt.

De psyche, het totale bewustzijn dus, ontvangt zo iets gewijzigde signalen ook op grond van zintuigelijke prikkels. De interpretatie van het feitelijke, die zo lichamelijk tot stand is gekomen, wordt nu in het bewustzijn omgezet in een reeks van analogien. De beelden worden gefut uit in eigen denkvermogen aanwezige beelden of ervaringen. Het resultaat voor het bewustzijn kan dus zowel beeldend - voorstellingen en herinneringsbeelden oproepende - als emotioneel - gevoelens oproepende - zijn.

Vandaar dat wij in de muziek de term " beschrijvende muziek " aantreffen. Deze brengt door geluiden in feite de illusie tot stand dat men zich in een bepaalde omgeving of milieu bevindt. Wat betekent dat zij een beroep doet op ervaren en stereotypen die bij de meeste mensen leven. Zij brengt een soort innerlijke beleving tot stand waarbij de opeenvolging van beelden die worden gewekt bepaald wordt door de muzikale opzet, maar het geheel een soort dagdroom wordt.

De dagdroom heeft natuurlijk een groot voordeel boven de werkelijke droom, omdat men de opgekomen beelden niet als een totale werkelijkheid beleeft. Het is eerder een verkleuring van de normale werkelijkheid. Maar wel ontstaat door deze " stemming plus herinneringsbeeld " een lichte wijziging in de bewustzijnsdrempel plus een kleuring van alle uit de normale werkelijkheid opgevangen signalen.

Je kunt dus zeggen, dat muziek en geluid wel degelijk invloed hebben op de mens en dat een juiste samenvoeging van ritme en klankcombinaties het denken kan beïnvloeden, maar ook lichamelijk een genezende danwel destructieve beïnvloeding kunnen betekenen. Waarbij zij opgemerkt, dat dergelijke effecten altijd mede door het eigen denken worden veroorzaakt.

Wanneer men de experimenten nagaat die hiermede zijn gedaan komt men tot verbluffende ontdekkingen. Zo heeft men in india geex orienteerd met een fluitspeler die in een yold elke dag meerdere uren moest spelen. Het bleek dat de rijst die de trillingen van deze fluit regelmatig in een redelijke sterkte ervoer, opeens meer korrels voortbracht en daarnaast ook meer weerstand tegen bepaalde ziekten en aantastingen vertoonde.

Wat maar vreemd is, want zover wij weten kan rijst niet "horen". Maar de voortgebrachte trillingen hadden kennelijk op de groeiprocessen hun invloed.

(hiervalt een deel van de lezing geheel weg. Dit handelt kennelijk over de invloed van muziek op dieren.) De melkgift blijkt dan opeens hoger te worden. Iets waarvan progressieve boeren in toenemende mate gebruik maken. Ik zou nog vele voorbeelden van deze aard kunnen geven, maar het lijkt mij nu beter over te schakelen naar een ander gebied.

Wij weten dat geluid en muziek, mits in bepaalde sterkte aanwezig, de mens van een deel van zijn lichamelijke ervaringen kan afsluiten. Er zijn proeven gedaan met het gebruik van geluid als verdoving bij kleinere ingrepen. Ook gebruikt men in toenemende mate muziek om patienten die onder plaatselijke verdoving worden geholpen af te lijden.

Het was inderdaad in vele gevallen mogelijk om op zich pijnlijke kleine ingrepen zonder enige verdere verdoving en zonder grote pijnen voor de patienten te verrichten, zowel in de tandheelkunde als bij kleinere operatieve ingrepen.

Ook genezende processen bleken vaak beter te verlopen waneertijdens operaties een muzikale achtergrond aanwezig was. Waar het plaatselijk verdoofde patienten betreft of slechts deels verdoofde is dit begrijpelijk: muziek werkt afleidende en kan de aandacht van het gebeuren zelf afleiden, waardoor psychisch minder spanningen ontstaan.

In Parijs heeft men echter ook derhelijke proeven genomen met patienten die onder volledige verdoving werden behandeld. Men konstateerde dat bij deze patienten het bijkomen met minder ergernis en onbehagen plaats vond.

De proeven worden niet als beslissend beschouwd, daar het tot nu toe slechts gaat om rond 120 patienten. Wel was opvallend dat bijna 2/3 van de patienten vertelde dat men na het bijkomen het gevoel had, dat men erg gelukkig was geweest.

Hierbij moet ik wel opmerken dat men - mogelijk dank zij een voorkeur van de experimentatoren - voornamelijk gebruik maakte van muziek van vivaldi en scarlatti. Zover mij bekend heeft men nog geen uitvoerige proeven genomen met andere soorten van muziek daar. Elders gebruikt men ook wel lichte amusementsmuziek met ritmisch melodische inhoud. De uitwerking is gemeenlijk echter zeer goed.

Ook in deze gevallen lijkt mij voornamelijk sprake te zijn van een lichamelijke beïnvloeding. Maar wanneer een mens uit een volledige narcose ontwaakt met het gevoel iets prettig beleefd te hebben zo pleit dit toch mede voor een niet beseft beïnvloeding van altans een deel van het bewustzijn.

De lichamelijke invloed blijkt m.i. uit het feit, dat men gemakkelijker ontwaakt uit de verdoving en minder bijverschijnselen vertoont - dus gemakkelijker terugkeert tot de waakbewuste toestand.

Daar het sprake is van een inwerking op het dagbewustzijn moet er m.i. hier eveneens sprake zijn van een psychische beïnvloeding.

Al deze gevallen bijeen wettigen de konklusie dat geluid en muziek zowel de lichamelijke reacties als ook het gedachten leven van een mens en mogelijk ook van vele andere schepselen kunnen beïnvloeden.

Verder vragen wij ons af, of die beïnvloeding altijd gunstig zullen zijn. Daarbij blijkt, mede gezien het laatste geval, dat mensen met een choleriche instelling door al te rustige en klassieke muziek vaak eerder tot woede en weerstand worden gedreven, terwijl deze mensen met wildere muziek - denk aan een *o'jardasz* of nog eerder meer moderne muziek, wel weer een aangename ervaring door maken. Dit terwijl degenen die goed reageren op b.v. lichtere klassieke muziek zich bij b.v. rock weer onaangenaam blijken te gevoelen.

ennelijk veroorzaakt de muziek dus in de mens een soort aanpassing, maar moet de muziek ook aan de aard van de mens zijn aangepast. Ik meen te mogen zeggen dat bij een aan de patient aangepast muzieksoort deze niet alleen ontspannender zal zijn en lichamenlijk dus beter reageren, maar bovendien psychisch tot een beleving komt die afwijkt van de normale wijze van reageren.

U denkt waarschijnlijk dat het hier van belang is ook na te gaan in hoeverre geluid en muziek van betekenis kunnen zijn voor de geestelijke bewustwording.

Ofschoon vele z.g. autoriteiten dit stellen ben ik persoonlijk zo vrij dit te betwijfelen. Ik geef toe dat muziek en geluid die voor jou een mededeling bevatten en dus richting geven aan de denkprocessen bewustzijns bevorderend kunnen werken.

Maar het staat voor mij wel vast dat bepaalde klanken en eventueel ritmen of muziek niet voor een ieder gelijkelijk een mogelijkheid tot geestelijke bewustwording inhouden. Wel is mij gebleken dat geluid en dus ook muziek onder omstandigheden bevorderlijk kan werken bij paranormale prestaties en manifestaties.

Neem b.v. een z.g. donkerkamerseance. Maak daar muziek of andere continue geluiden en de trillingen die zo in de lucht ontstaan blijken bevorderlijk te zijn voor het manipuleren van kleinste deeltjes, zodat het gemakkelijker is een verschijning en andere fenomenen als directe stem te veroorzaken. Dit is in de geest algemeen bekend.

Wanneer je de juiste muziek hebt kan daardoor bovendien een toestand van werkelijkheidsvervreemding ontstaan die ten gevolge heeft dat men ook telepathisch gevoeliger is. Experimenten op aarde hiermede zijn voornamelijk in Rusland gedaan. Zij wettigen ook stoffelijk-wetenschappelijk de stelling, dat boeiende muziek een vervreemding van de werkelijkheid bij de toehoorders kan veroorzaken, die paranormale gevoeligheden verhoogt.

Verder kun je stellen, dat de mens basisinstinkten heeft. Elke mens heeft nu eenmaal een patroon waardoor hij juist mens is en niets anders. Daarin liggen een aantal raciale herinneringen en beelden vast. Het betreft hier mogelijk hereditair overgedragen herinneringen van verre voorouders e.d. Zij worden als een droom tot leven gebracht door bepaalde ritmen en geluiden.

Bezient men dit zuiver psychisch dan blijkt bij het merendeel van de mensen hierdoor een ontremming op te treden, effecten dus die te vergelijken zijn met de ervaringen van degenen die b.v. hasj gebruiken. Er zijn soorten muziek - indien je die nog zo moogt noemen - die bij de toehoorders een soort roes veroorzaken. In feite is het een wegvallen van een aantal taboes, grenzen die men voor zichzelf heeft getrokken danwel grenzen die door konditionering in de maatschappij zijn ontstaan.

Ik trek hieruit de konklusie dat zo iemand dan "meer zichzelf" wordt.

Wat de maatschappij mij naar ik meen niet in dank zal afnemen. Want men denkt aan de mens gemeenlijk als een wezen dat volgens normen moet reageren. Dit terwijl in feite de mens een wezen is dat reageert volgens bepaalde persoonlijkheidsinhouden plus zijn voorgaande belevingen.

Wanneer u dus wilde vragen of muziek invloed heeft op de psyche zo moet ik dit wel bevestigen. Maar ik kan mij niet voorstellen dat u dit vooral bedoelde in de zin van hooggeestelijke ervaringen en bewustwording zonder meer.

Mensen spreken natuurlijk wel over "de muziek van de sferen". Een zeer poëtische term. Maar geloof nu maar, dat planeten en sterren niet zingen. Tropawens, wat zouden zij moeten zingen? Venus zou dan zeker iets moeten presteren in de richting van een "marie die vrijt met een huzaar". En Mars zou dan zeker moeten zingen "allons enfants de la patrie". Een mooie cacafonie zou dat worden.

Wat sterren wel doen door hun bewegingen en in mindere mate ook planeten is het scheppen van een bepaald trillingspatroon in de kosmos. Mogelijk duidt men dit aan met de term "muziek der sferen".

Maar dan doelt men op een reeks van bewegings en zwaartekracht verhoudingen die in veldsterkte kunnen worden uitgedrukt. Voor de geest is dit patroon grotendeels afleesbaar. En voor degenen die in de sferen leven kan dit inderdaad een toestand van verrukking veroorzaken die een muzikkenner op aarde ervaart wanneer zijn lievelingskompositie perfect wordt uitgevoerd. Maar zelfs dan blijft de eigen inhoud van de geest de klankbodem waardoor de ervaring eerst mogelijk wordt.

Wij worden omringd door allerhande signalen en trillingen. Zij vormen ons in zekere zin en beïnvloeden dan ook onze denkwereld. Ik wil nog meegaan met degenen die stellen, dat je aan de hand daarvan eraringen op kunt doen. Maar dan onder het voorbehoud dat deze ervaringen niet uit de beïnvloedingen zonder meer stammen, maar een selectie betekenen uit de inhouden van eigen wezen.

En slotte nog dit: Er is, o.m. door antroposofen, nogal goexperimenteerd met de uitwerking van kleuren en muziek op de genezing van zieken. Hierbij bleek, dat zinloze toonreeksen geen psychische reacties wekken buiten een bij de meesten ontstaande ergernis, een verzet.

Ging het om melodische samenhangen dan waren de patienten over het algemeen dromerig. Ging het om ritmen en werd het juiste ritme gekozen dan bleek hierdoor de functie van een aantal organen waaronder het hart hierdoor sterk beïnvloed te worden.

Het betreft hier alweer een lichamelijke beïnvloeding. Maar deze experimenten wijzen er op dat muziek en geluid een zeer belangrijke factor vormen van het menselijke milieu. Wat m.i. een voldoende antwoord vormt op de in uw voorstel gelegen vragen. Wilt u nog aanvullende vragen stellen?

x Is het zo dat je, wanneer je erg genoet van muziek in een alfa-ritme komt?

- U gebruikt hier een term die thuis hoort bij de gekontrolleerde slaapexperimenten. Laat mij het zo stellen: Wanneer men bewust of onbewust bepaalde geluiden en dus ook muziek beluistert komen velen hierdoor uit hun beta-ritme.

Het daadloos verzonken zijn wordt dus vervangen door een actief ritme. In zoverre hebt u gelijk. Toch is het niet zo, dat er dan ook zeker een soort totale wereldschapping binnen je plaats vindt. Het is eerder het wekken van een reeks herinneringsbeelden in jezelf en het vinden van een analogie tussen deze herinneringen en de klanken die men hoort.

Bent u wakker dan is er dus eerder sprake van een sentimentsbepaalde verandering in bewustzijn en reactie, terwijl een zuiver alpha-ritme

juist een absolute wereldvervreemding inhoudt, waarbij een innerlijke wereld volledig en intens wordt beleefd. Is dit voldoende?

x Kan die innerlijke wereld door muziek beleefd worden?

- U kunt de muziek gebruiken om die innerlijke toestand te bereiken waarin een innerlijke beleving voor u gemakkelijker haalbaar wordt. Maar u kunt dus niet zeggen dat de muziek daarbij oorzakelijk is. Het is altijd uw eigen inspanning, uw eigen psychische achtergrond en mogelijk ook de wijze waarop u de muziek verwerkt waardoor bepaald zal worden in hoeverre u een wereldvervreemding ondergaat en ook in hoeverre daardoor in u een afzonderlijke ikbeleving ontstaat die dan wordt uitgedrukt in een nieuw wereldbeeld - althans in de meeste gevallen.

x Rozenkruisers en ook vele indiers werken met een afzonderlijke werking op de chakra's. Hoe denkt u daarover?

- Je kunt klanken gebruiken om daarmee spanningen op te wekken. Spanningen die op de juiste wijze gewekt worden hebben over het algemeen tot resultaat dat niet alleen stoffelijke organen maar ook bepaaldedelen van de aura geactiveerd worden.

Dat wil niet zeggen dat elke klank voor elke mens even geschikt is, noch dat een enkele klank altijd het meest geschikt is voor het openen van een en hetzelfde chakrum bij elke mens.

Laat mij een paar voorbeelden geven voor degenen, die in deze klankmagie sterk geïnteresseerd blijken. Wanneer ik gewoon zeg adonai dan brengt dit woord op zich weinig spanningen met zich. Toch is het eigenaardig dat deze klankenreeks ongeacht haar betekenis een grote invloed kan uitoefenen.

Daartoe moet zij echter met een zekere sterkte en nadruk worden gesproken. Wanneer ik b.v. zeg Aadoniaa dan klinkt dit als een galm, maar er ontstaat ook spanning.

Zou ik deze klanken op een nog iets andere wijze en iets luider herhalen dan ontstaat inderdaad een verhoogde werking op bepaalde chakrums. Ik laat dit uit de aard der zaak achterwege omdat geen voor een ieder onschadelijke wijze van demonstratie mogelijk zou zijn.

Je kunt echter ook geheel andere klankenreeksen hanteren. Wat b.v. te denken van de inwerking van de in het oosten vaak gereciteerde klank aum? Zoals u bemerkt is de aanzet plus het verklinken van de mm klank hetgeen waardoor de bijzondere werking en betekenis van het geheel tot uiting wordt gebracht.

Ik weet dat er groepen zijn die bepaalde leuzen "shanten". Ik weet overigens niet goed, waar de term shanten vandaan komt. Het meest waarschijnlijk is zij afgeleid van de vroegere zeelui die wanneer zij dronken of er moe waren en toch moesten werken, een shanty zongen om daardoor een gelijkheid van werkritme te bereiken.

Maar goed. Deze groepen zeg-zingen bepaalde spreuken. Het blijkt dat die op zich lang niet altijd even werkzaam zijn, ofschoon de voortdurende herhaling somseen autohyp notisch effect brengt.

Wanneer ik ga zeggen: hare hare Krishna, hare, hare dan betekent dit zoals u kunt konstateren betrekkelijk weinig voor ons doel. Zou ik de volledige zang reciteren dan blijkt ook deze heel weinig effect te hebben tenzij ik deze langere tijd echter een in een en dezelfde dreun blijf herhalen.

Afhankelijk van uw gesteldheid zult u dan echter na de tiende en mogelijk ook eerst rond de 50e herhaling zekere spanningen in en rond u gaan ervaren.

Vele van de bezweringsformules die gebruikt worden zijn eveneens op dergelijke klankpatronen geent. Je zoudt daarvan volgens mij dus eventueel wel gebruik kunnen maken, maar je moet niet verwachten dat de klank een

vastgestelde werking heeft. Je kunt alleen verwachten dat de klank die bij jou spanningen oproept inderdaad een verandering in je gesteldheid tot stand brengt die, mede in de aura tot uiting komende, eventueel invloed kan hebben op één of meer van de chakra.

x Hoe staat u tegenover het feit dat tijdens de laatste invasie de schotten tijdens een gevecht met de Duitsers een concert hebben geblazen? Hoe staat het met kunstenaars die zo eventueel gemanipuleerd of meegezogen worden?

- In dit verband sprekende over de schotten moet u zich allereerst de achtergrond van de highlanders te binnen brengen. Voor de schotten van het bergland, die gemeenlijk al meer paranormaal gevoelig zijn, was het spelen van bepaalde deunen op de doedelzak zeer belangrijk. Er bestonden afzonderlijke melodien die men speelde bij huwelijken, begrafenissen, bij een aanval of een zich verdedigen. Zelfs de maaltijden werden opgeluisterd door een doedelzakspeler die rond de tafel placht te paraderen.

Ook ontwakken en slapengaan ging gemeenlijk vergezeld van bepaalde deunen die op de pipes werden gespeeld. De koningin van Engeland heeft naar ik meen nog volgens traditie een eigen "pipesman" die elke morgen en avond langs het paleis paradeert, daarbij de passende liederen spelende. Iets wat mij o.m. een niet bepaald al te rijke vervanging van het wekken door een haan lijkt.

Voor deze mensen is de muziek dus een deel van elk belangrijk gebeuren. Wat meer is: wanneer iedereen in het gevecht zich verschuilt of dekking neemt zal de doedelzakspeler door blijven gaan en ook verder paraderen - dus rechttop verderschrijven. Dit is een traditie.

Dit speelde bij schotse regimenten een grote rol, ook tijdens de landing in Normandië. Het is bekend dat verschillende schotse groepen het gevecht in trokken voorafgegaan door hun piper, die dan allerhande voor hen aangename klanken aan zijn instrument ontlokte. Dat had ten gevolge dat zij vreugdig verder maracheerden op eigenlijk zeer gevaarlijke ogenblikken en soms zelfs onder omstandigheden, waarop anderen mogelijk de vlucht hadden verkozen.

Mij is bekend dat tijdens een tankbattle een tiental pipers van betrokken regimenten te samen inderdaad een concert hebben gegeven, dus op één standplaats verschillende melodien ten gehore brachten. In zoverre hebt u gelijk. Ik ben het er in ieder geval mee eens dat men bij die gelegenheid ook bepaalde psalmen heeft gespeeld - wat een zeer bemoedigende inwerking schijnt te hebben gehad op de infanteristen die achter de tanks verscholen waren.

Dit zover het de highlanders betrof en schotse regimenten. Ik heb echter wel vernomen dat een aantal Limeys en andere Engelsen uit de grote steden zich toen hebben afgevraagd wat erger was, de Duitsers of de schotten.

Waaruit blijkt, dat achtergrond en gewinning hier wel een zeer grote rol hebben gespeeld, maar dat anderzijds deze klanken toch bij een groot aantal mannen een betere aanpassing aan de gevechtssomstandigheden tot stand heeft gebracht. Zij toonden hierdoor een moed en een bravoure die zonder dit waarschijnlijk niet zo apert kenbaar zouden zijn geworden. Is dit voldoende?

- Wanneer u geen verdere vragen te stellen hebt zult u mij vergeven dat ik nu ga afsluiten. Dit dient te geschieden met een korte improvisatie aan de hand van een drietal woorden die u zelf op kunt geven.

x onverstaaanbaar. (met de muziek mee?)

- Dat zijn er dan al drie. Wanneer de anderen het daarmee eens zijn heb ik daartegen overigens geen bezwaar.

mij treft een vreemde klank
een onbekend instrument
doet mij sluderen en trillen
mijn begeren is vergeten
angsten slapen in.

in mij klinkt melodie
en met die zang keer ik
tot mijzelve in.

ik droom mij
geheel mijzelf te zijn
en droom ook van oneindigheid
Op brug van klank
vergeet ik voor een ogenblik
de tijd.
Dan zeg ik: ga niet van mij heen.
speel verder, vreemde melodie
klink verder, instrumentenklank
en vreemde harmonie.

Maar gaat gij voort
ik ga met u.
Te samen met u
trek ik voort
omdat mijn ziel
in wat gij zijt
voor 't eerst
zichzelve hoort.

Wat u hopelijk voldoende is. Zou dit niet het geval zijn, dan kunt u wat mij betreft nog altijd met de muziek mee.

Ik meen dat hetgeen ik tot uitdrukking bracht aardig overeenstemt met wat ik zelf beleefd heb - en waarvan ik de betrekkelijkheid besef.

Ik hoop dat u zult begrijpen dat de door mij gehanteerde voorbeelden in zekere mate betrekkelijk zijn en dus niet zonder meer algemeen geldend mogen worden geacht. De door mij genoemde feiten daarentegen zijn controleerbaar juist.

Ik hoop dat u allen, met muziek of zonder, tot een verdere psychische ontwikkeling zult kunnen komen zodat u zelfs onder de meest barre omstandigheden nooit uw innerlijk evenwicht zult verliezen.

Goeden avond.

—o—o—o—o—o—o—o—

d.d. 8 februari 1985

N.B.

door het gebruik van een tape met beschadigde emulsie zijn delen van de toespraak niet verstaanbaar opgenomen. Waar het slechts om enkele woorden ging werden de zinnen zo goed en lopend mogelijk aangevuld door de bewerker.

Waar grotere delen wegvielen is dit vermeld. Het taal van de weggevallen delen was ongeveer 10 minuten spreektijd.

red.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several paragraphs, but the characters are too light to transcribe accurately. Some words like "The following" and "It is" are barely discernible.

A second block of faint, illegible text, continuing the document's content. The layout is similar to the first block, with multiple lines of text per paragraph. The contrast is very low, making the original text nearly invisible.

A third block of faint, illegible text at the bottom of the page. The text appears to be a concluding paragraph or a signature block, but the details are completely lost due to the poor scan quality.